

1895-08-06

AFSENDER

Johannes Wittrup

MODTAGER

Wilhelmine Skovgaard

FAKTA

Dokumenttype:
Brev

Omtalte personer:
H.C. Aggersborg
Wilhelmine Skovgaard
Johannes Wittrup

Arkivplacering:
Mappe 21 nr. 2

DOKUMENTINDHOLD

Johannes Wittrup sender kondolence i anledning af H.C. Aggersborgs død.

TRANSSKRIFTION

Mappe 21

Brev nr. 2

6. august 1895

Kæreste lille Sam

Lige nu modtog jeg Brev fra Hilde med Meddelelse om den store Sorg, at jeg aldrig skal se vor elskede, gode Onkel mere. Hvor jer er bedrøvet, og hvor jeg føler varmt og inderligt med Dig, kære Sam, og med alle Slægt og Venner, som holdt af Onkel og nu sørger over ham. Du, som var om ham, og som var saa

-2-

indlevet med ham, vil naturligt føle savnet stærkest, og derfor skriver jeg til Dig, kæreste du, for – saa godt nogle Linier paa Papir kan udtrykke det – at sige Dig, hvor meget jeg føler med Dig i Din Sorg, og hvor meget jeg tænker paa Dig med den kærligste Deltagelse, og hvor meget jeg haaber og ønsker, at Du maa vinde over denne første savnrige Tid, saa godt som mulig. Du ved jo, vi

-3-

alle holder saa meget af vor kære Sam. Hvad der kan trøste os alle er, at Onkel ikke skulde lide svært eller længe, ti det havde vært drøjt for ham at udholde og for Eder at se paa. Saa let han gik bort, den elskelige Onkel, skriver Hildegerd, ja det var godt at Døden blev mild og blid for ham, der altid var saa mild mod alle, saa god og hjælpsom; hvor har vi dog alle meget at takke ham for, og hvor mange Glæder og Fornøjelser skylder vi ham

-4-

ikke. Store betydningsfulde Tjenester har han vist os alle, men ikke mindst gjorde alle de smaa Glæder, der viste, hvor han tænkte kærligt paa alle, at man holdt af ham, som vi alle gjorde. Og nu skal jeg aldrig se ham mere!! Man har saa svært ved at tro paa, at det er saa; jeg haabede altid at træffe alle, naar jeg kom Hjem en Gang. Men der er intet andet for os end at takke, fordi vi beholdt ham saalænge og saa se at bære Savnet og Sorgen. Som jeg nu skriver om ham, strømmer Minderne om ham ind, og Taarerne kom-

-1-| mer frem. At jeg ikke engang skal være med Eder ved Begravelsen!
Ja, kære Sam, jeg haaber, Du af disse Ord føler, jeg er med i Eders Sorg,
og at jeg er dybt bedrøvet over den kæreste Onkels Død. Hilsen til Dig saa
kærligst – og til alle.

Din hengivne Johannes|

ikke. Store betydningsfuld
Tjener har han vist
os alle, men ikke mindre
gjorde alle de smaa
Glede, de viste, hvor han
tænkte kærligt paa alle,
at man holdt af ham,
som vi alle gjorde. Og nu
skal jeg aldrig se ham
mere. Man har saa svært
vid at tro paa, at det er
saa, jeg haabede altid at
træffe alle, naar jeg kom
hjem en Gang. Men det er
intet andet for os end at
takke, fordi vi beholdt
ham saalænge og saa se
at bare Livet og Sorgen
som jeg nu skriver om
ham, strømmer ind og
om ham ind, og Tænkning
ikke. Store betydningsfuld
Tjener har han vist
os alle, men ikke mindre
gjorde alle de smaa
Glede, de viste, hvor han
tænkte kærligt paa alle,
at man holdt af ham,
som vi alle gjorde. Og nu
skal jeg aldrig se ham
mere. Man har saa svært
vid at tro paa, at det er
saa, jeg haabede altid at
træffe alle, naar jeg kom
hjem en Gang. Men det er
intet andet for os end at
takke, fordi vi beholdt
ham saalænge og saa se
at bare Livet og Sorgen
som jeg nu skriver om
ham, strømmer ind og
om ham ind, og Tænkning

8. August.
Kære lille Sam, lige
nu modtog jeg Brev fra
Hilde med Meddelelse
om den store Sorg, at
jeg aldrig skal se vor
Elskede, gode Onkel mere.
Hvor jeg er bedrøvet, og
hvor jeg føler væsent
og inderligt med Dig, Sam,
og med alle Slægt
og Venner, som holdt af
Onkel og nu sørger over
ham. Du, som var om
ham, og som var saa
om ham ind, og Tænkning

SKOVGAARD-MUSEET
Mappe 24 Nr. 2

indlevet med ham, vil alle holde saa meget
naturligt føle Løvet af vor kære Sam. Fload
stærkest, og derfor skre der kan troste os alle
ver ja til Dig, kærester, at Onkel ikke skulde
Du, for - saa godt nogle lide svært eller længe.
Sineer paa Papir kan ti det havde været drogt
vedtrykke det - at sige for ham ^{at indholde} og for Læse
Dig, ^{hvor} meget ja ~~for~~ gik bort, den elskelige
~~fæder~~ ^{med Dig} din Løve, og ^{hvor} Onkel, skriver Hildegard,
meget ja tænker paa ja det var godt, at du
Dig med den kærelyste Lend blev mild og blid
Deltagelse, og hvor meget for ham, der altid var
ja haaber og ønsker, saa mild mod alle, saa
at du maa vinde ^{god og hjælpsom}, hvor
er denne første Sæve har vi dog alle meget
rige Tid, saa godt som at takke ham for, og
mælig. du vid ja, vi hvor mange Gleder og
Fornøjelser skylder vi ham